

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om varmforsyning.

(Lovforslag nr. L 206. Fremsat 5/4 79. Første behandling 18/4 79. Betænkning 22/5 79. Anden behandling 28/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Maisted (FP):

Hvad der måske ikke er lykkedes os ved gennemgangen af disse lovforslag og lovforslaget om varmforsyning, har finansministeren jo tydeliggjort i går, da han sendte budgetredegørelsen for 1979.

Det er ikke sådan, at jeg har nogen illusion om, at flertallet vil ændre holdning. Jeg har heller ingen illusion om, at folketingets flertal ved at vedtage en lov, der vil fremme socialismen og skade landet, vil berøre så forfærdelig mange. Men jeg synes alligevel, der er nogle ting, der skal fremhæves her. Socialdemokratiet har sagt ved debatten om energiforsyningen, at de ville have en bred folkelig debat. De har talt meget om vedvarende energikilder. Ingen af delene er rigtigt. Når man har vedtaget disse love, der er irreversible – det vil sige, at man ikke kan fortryde et spejlæg – så er der ikke mere at diskutere. Det er altså, for at bruge et stærkt udtryk, svindel, når socialdemokratiet heroppefra siger, at de vil have en bred folkelig debat om vores energiforsyning.

Venstre, som for et år siden ved hr. Karlskov Jensen netop gav udtryk for en stærk betænkelighed ved en centraliseret styring af vores varmforsyning, af socialiseringstendenser, er nu gået med til at socialisere Danmark, når det drejer sig om energisektoren.

Kernekraften har de fået udskudt, og handelsministerens svar på en ny energiplan var, at så kan man jo bare trække kernekraften ud af regnestykket. Ja, det kan man, og så er man klar over, at man har et større olieforbrug end den plan, som hedder energiplanen, og som regeringen påstår at de stadig væk står ved.

Endelig har det, der hedder det frie forbrugsvalg, fået et endeligt skud for boven. Vi må konstatere, at man, med de styringsmidler regeringen vil anvende, ikke vil tillade, at

man bruger el til varme; man vil tværtimod bruge omkring 6 mia kr. til et gasprojekt, og halvdelen skal inddrives over skatterne. Så vil man bruge 7 mia kr. til kraftvarmeværker, og kommunerne skal bruge mellem 500 mill. kr. og 600 mill. kr. om året i en periode frem til 1985.

Det er den energipolitik, som venstre lægger ryg til. Det er den rene, skære socialisme, og det betyder, at man fremover har fået et magtmiddel over for dansk erhvervsliv og dansk industri. Dette med at tale om ØD er således ikke nødvendigt mere, nu har man fået magtmidlet, og det støtter et liberalt parti, eller jeg skulle måske sige et forhenværende liberalt parti som venstre.

Karlskov Jensen (V):

Det er ikke særlig let at blive ved med at korrigere de misforståelser, som bliver udstroet med rund hånd her af fremskridtspartiet, men jeg vil gerne have lov til at sige, at de betænkeligheder, jeg har givet udtryk for under de energipolitiske debatter, der har været i tinget gennem årene vedrørende naturgas, har gået på, at jeg har været bekymret over, om vi skulle blive tvunget til at bruge denne gas i et meget hurtigt tempo, aftage 4-5 mia m³ om året og derigennem være tvunget til at tvangsindlægge et stort antal forbrugere.

Den anden betænkelighed, jeg har haft – og den har jeg givet udtryk for mange gange – har været, om det var muligt i forhandlingerne mellem DONG og DUC at opnå en pris, der var rimelig, og det mener jeg vi har opnået med den aftale, der foreligger. Når det ligesom bliver fremstillet nu, som om man ikke kan anvende elektricitet i fremtiden, når staten forbyder osv., er det jo lagt over til kommunerne, i hvilken udstrækning man skal anvende den ene eller den anden af disse muligheder, disse energikilder, og der ligger ikke noget i lovforslaget, der forhindrer, at man kan opretholde elopvarmning, hvor man har den for øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Der er intet nyt i forudsætningerne for indførelse af gas, og det ved hr. Karlskov Jensen udmærket. Men lad mig lige citere fra